

[Hans Nielsen.]

og tydeligt tilkendegivet, at vi ønskede, at de velhavende skulde betale Broderparten af disse Udgifter. Man gav et saadant Løfte, og under Afgivelsen af dette Løfte stemte vi den Gang for Loven. Dette Løfte har man ikke opfyldt. Nu erklærer det ærede Medlem Hr. Krag, at han ikke interesserer sig for det, og at han heller ikke vil være med til at opfylde det. Med andre Ord, man havde lovet, at de velhavende skulde komme til at betale i alt Fald en Del af de Penge, Landmandsbanken har kostet, og nu vil man have udleveret Aktierne til de velhavende, for at de paa ny kan malke Landmandsbanken. Det er en højt mærkelig Politik.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg har jo gjort det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen opmærksom paa, hvorledes det gik i Rigsdags-samlingen 1928—29, hvor man krævede dette saakaldte Løfte indfriet. Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at der staar intet i § 12 i Landmandsbankloven af 1928 om, at de velhavende skal betale, eller noget som helst i den Retning. Der staar: Tilvejebringelsen af særlige Indtægter. Det kan maaske diskuteres, om man skulde have forelagt et Lovforslag, der tog Sigte paa dette Forhold, men Statsfinanserne var af en saadan Karakter, at det kunde gaa ind i det almindelige Budget. Naa, det Spørgsmaal er afgjort i Rigsdagssamlingen 1928—29, for den daværende Formand for Socialdemokratiet, den nuværende højtærede Statsminister, fremlagde Lovforslaget, og det blev ikke gennemført, men at der skulde være afgivet noget Løfte om Medvirken fra Rigsdagens Side — her taler jeg paa de af mine Meningsfællers Vegne, som stemte for denne Lov —, et Løfte, som ikke er blevet opfyldt, det afviser og tilbageviser jeg. Derimod staar der i den nævnte Lovs § 3 et klart udtalt Løfte om Salg af 30 Mill. Kr. Landmandsbankaktier, naar en bestemt Situation indtræder. Det er dette Løfte, vi ved denne Lejlighed som ved tidligere Lejligheder gør gældende over for den højtærede Regering.

Maa jeg endelig med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Krag fremdrog, angaaende Forstaaelsen af § 4, sige, at jeg vilde ogsaa have gjort Bemærkninger om dette Spørgsmaal, men

jeg har ikke naaet det. Det er jo et af de Spørgsmaal, vi kan behandle i Udvalget, men jeg vil gerne sige, at jeg forstaaer Spørgsmaalet om Godkendelse af de 15 Repræsentantskabsmedlemmer saaledes, at den netop giver Ministeren en meget betydelig Magt. Det er bl. a. en af de Indvendinger, jeg har mod Lovforslagets Form. Det hele nusser jo rundt, for at bruge det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Udtryk, og det hele skulde gerne nusses igennem inden 1. Maj, men saadan tror jeg nu ikke, det kan gaa.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, at jeg paa ingen Maade har villet nægte at svare ham paa Spørgsmaalet om, hvad man skal forstaa ved et sikkert Pengevæsen. Jeg maa henvise det ærede Medlem til at studere den gamle Oktroj. I dens § 3 staar der i Realiteten det samme, som der staar i det foreliggende Lovforslags § 1. I § 3 i Loven af 1818 staar der, at Bankens første Bestemmelse er og skal være at virke frem til at befæste et sikkert Pengevæsen her i Landet. Det samme staar paa en anden Maade her, som man kan se af Lovforslaget. Det ærede Medlem spørger nu: hvad forstaa man ved et sikkert Pengevæsen? Ved et sikkert Pengevæsen forstaaer man dette, at saa vidt det overhovedet staar i Bankens og Samfundets Magt at holde stabile Valutakurser, gør man det. Andet og mere kan der ikke forklares om den Ting, men Forholdene har jo forment sig saaledes, at man rundt omkring i praktisk talt Alverdens Lande ikke har kunnet holde stabile Valutakurser. Der findes endnu en 2—3 Lande i Europa, der har stabile Valutakurser, men selv England, det største Verdensrige, der nogen Sinde har eksisteret, og det største, der eksisterer den Dag i Dag, har ikke kunnet holde stabile Valutakurser, og det kan vi heller ikke; den Dag kommer formentlig, da baade England og andre Stater bliver i Stand dertil. Og det er netop Bankens Opgave, i Fællesskab med de Myndigheder, den skal virke sammen med, at drage Omsorg for, at Pengevæsenets Stabilitet bliver saa god som mulig, og at man, naar Omstændighederne gør det muligt, ogsaa faar en virkelig stabil Basis for Notering af Vekselskurserne.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at jeg paa ingen Maade har villet vende det døve Øre til hans Bemærkninger om, at man ikke bør udsætte sig for at have Mænd i Ledelsen, der sidder og falder i Søvn eller foretager sig noget, man